

РЕШЕНИЕ

№ 7902

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9085** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Първоначално е образувано адм.д. № 10034/2015г. по описа на АССГ по искова молба, предявена от Л. Л. и Е. Г. Л., граждани на Федерална Република Германия, чрез пълномощници адв. Б. и адв. Х., срещу министерство на правосъдието и [община], с която се претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 18 900 евро, по 9 450 евро за всеки от ищите, представляващи заплатени от тях суми за периода 01.11.2012г. до 01.10.2015г. /по 525 евро на месец/, определени им за заплащане от Областно управление М.-Б. за предоставена помощ на осиновеното дете В. Л. от страна на социалния дом, в който е настанено детето, ведно със законната лихва върху претендираната сума, както и обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 50 000 лева, по 25 000 лв. за всеки от ищите, в резултат на осиновяването на малолетното дете от български произход В. С. Л., осъществено въз основа на доклад, изготвен от Дирекция „Международна правна закрила на детето и международни осиновявания“ към министерство на правосъдието, съдържащ неверни данни относно психическото и емоционално състояние на детето, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 28.07.2010г., датата на влизане в сила на съдебното решение за допускане на пълно осиновяване до пълно изплащане на присъдените суми. Изготвен е съдебен акт, който с решение № 9412/14.09.2021г.,

постановено по адм.д. №7359/2020г. по описа на ВАС е обезсилен, а делото е върнато за ново разглеждане с конкретни указания.

След оставяне на исковата молба без движение с молби от 29.10.2021г. и от 02.12.2021г. ищците уточниха исковите претенции както следва:

Първи иск: Предявен от ищците Л. Л. и Е. Г. Л., граждани на Федерална Република Германия срещу министерство на правосъдието /МП/ за сумата 25000,00 лв./общо/ или по 12500,00лв. за всеки един от тях, представляващи неимуществени вреди /болки и страдания/, свързани с процедурата по осиновяването на детето В. Л. и причинени в резултат на фактически бездействия от страна на длъжностни лица при МП, претърпени в периода от 14.10.2010г. до 16.10.2015г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата.

Твърди се, че бездействието е при и по повод изпълняване на административна дейност от страна на длъжностни лица в МП, а именно от Дирекция "Международна правна закрила на детето и международни осиновявания" /МПЗДМО/, респ. Света по международни осиновявания /СМО/, които са част от структурата на МП, и се изразява в това, че докладът, с който се поставя началото на административната процедура по международното осиновяване не е изготвен прецизно и задълбочено, отразените в него данни за здравословното състояние на В. са непълни, на места липсващи и от тях не може да се направи извод за това какво е било действителното психично състояние на детето. В тази връзка се сочи нарушаване на разпоредбата на чл.26, ал.3 от Наредба №13 от 30.09.2009г. за определяне на условията и реда за даване на съгласие за международно осиновяване и за воденето на регистрите на международните осиновявания, издадена от МП / Наредба №13/30.09.2009г., отм./.

Втори иск: Предявен от ищците Л. Л. и Е. Г. Л. срещу [община] за сумата 25000,00 лв./общо/ или по 12500,00лв. за всеки един от тях, представляващи неимуществени вреди /болки и страдания/, причинени от длъжностни лица в ДДЛРГ "Н." в резултат на фактически бездействия на длъжностни лица, свързани с непълно отразяване на здравословното състояние на детето В. Л. в досието на същото, претърпени в периода от 14.10.2010г. - 16.10.2015г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата.

Сочи се, че бездействието е осъществено от длъжностни лица в ДДЛРГ "Н.", в който дом е било настанено детето. Според ищците бездействието се свежда до това, че не са предприети необходимите действия за подробно изследване на здравословното, в това число психическото състояние на детето по време на престоя му в социалното заведение. В резултат на това бездействие в МП постъпила неточна, непълна и невярна информация за здравословния статус на детето. Твърди се, че на тези длъжностни лица е била известна, информация за диагноза на детето: "лека умствена изостаналост", съдържащата се в документи, находящи се в Регионалния инспекторат по образованието, но в резултат на бездействието длъжностните лица не са отразили действителното здравословно състояние, в това число психическо заболяване на детето в медицинско свидетелство № 039/12.03.2010г. и в медицинско свидетелство № 238/20.11.2009г., издадени от ДДЛРГ "Н.", Застъпва се нарушение на разпоредбата на чл.30б от Наредбата за критериите и стандартите за социални услуги за деца, приета с ПМС №256/07.11.2003г./отм/, поради това, че в посочените медицински свидетелства, изготвени от д-р М. Г. и директора на дома е видно, че данните за здравословното състояние на В. са непълни и на места липсващи и не може

да се направи правилен извод за действителното състояние на детето.

Трети иск: Предявен от ищците Л. Л. и Е. Г. Л. срещу министерство на правосъдието за сумата 9450,00 евро /общо/ или по 4725,00 евро за всеки един от тях, представляващи имуществени вреди - заплатени от тях суми за периода от 01.11.2012г. до 01.10.2015г. за предоставена от социалния дом в М.-Б., Германия помощ на детето В. Л., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата.

Четвърти иск: Предявен от ищците Л. Л. и Е. Г. Л. срещу [община] за сумата 9450,00 евро /общо/ или по 4725,00 евро за всеки един от тях, представляващи имуществени вреди - заплатени от тях суми за периода от 01.11.2012г. до 01.10.2015г. за предоставена от социалния дом в М.-Б., Германия помощ на детето В. Л., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата.

За третия и четвъртия иск се твърди, че след като наличието на психичното заболяване на детето е било констатирано след осиновяването на В. и отвеждането ѝ в Германия се е наложило настаняването ѝ в социален дом, за което ищците заплатили претендираните суми, които определят като имуществени вреди.

В съдебно заседание исковите претенции се поддържат чрез упълномощени адвокати. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът министерство на правосъдието чрез процесуален представител оспорва исковите като неоснователни и недоказани. Представя писмен отговор. Позовава се на погасителна давност. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски за адвокатска защита на ищците и твърди, че не е доказано по несъмнен начин, че претендираните разноски са заплатени. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [община] в съдебно заседание и чрез писмен отговор оспорва предявените искове като недопустими, неоснователни и недоказани. Алтернативно прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на [община] предвид твърдението на ищците, че още на 23.09.2010г. съобщили, че повече не били в състояние да се грижат за детето В. и на 14.10.2010г. детето било взето от семейството и настанено в приемно семейство. Претендира присъждане на разноски и оспорва размера на разноските на ищците като прекомерен. Представя писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира предявените искове за неоснователни и недоказани. Сочил, че не е установено фактическо бездействие, което да е довело до заявените в исковата молба вреди. Пледира за отхвърляне на исковите.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

В. Р. Ж. е [дата на раждане] в [населено място], обл. С. З., български гражданин по рождение, от малцинствен произход - ромски. С нотариално заверена декларация биологичната майка на детето дала съгласие В. да бъде дадена за осиновяване. На 26.01.2004г. В. Ж. е настанена в Дом за медико-социални грижи за деца „М. Л.“ [населено място].

Във връзка с процедурата по осиновяване на 01.11.2009г. за В. Ж. е изготвена психологическа характеристика /л.53, д. 7808/2010г. СГС/, в която е посочено, че детето има правилна координация на движенията, изпълнява основни физически

движения и действия, проявява старание при изпълнението им. Записано е, че уменията за изпълнение на движенията, изискващи прецизност, са недостатъчни, че обича да рисува и пише елементи и цифри, че моделира и апликира. За говорът е посочено, че е неправилен, но задава въпроси, съставя прости изречения, заучава стихчета, но не умее да преразказва. Взаимодейства с връстници и възрастни. Работи добре в индивидуални занимания. В характеристиката е определена като добродушна и контактна, с уравновесено емоционално поведение, обичлива и дружелюбна с партньора си в групата, без да проявява агресия. С желание се включва в индивидуални и групови форми на педагогическо въздействие, с удоволствие изпълнява поръчки, обича да помага на другите. Старателно подрежда личното си пространство. С изградени здравно-хигиенни навици. Обича да изглежда добре и изпитва радост от това. Изпитва задоволство от свършената работа.

Лекуващ лекар от ДДЛРГ "Н." изготвил медицинско свидетелство № 039/12.03.2010г. /л.55 и сл., д.№7808/2010г., СГС/ и медицинско свидетелство № 238/20.11.2009г. /л.60 и сл., д.№7808/2010г, СГС/. И двата документа са подписани и от директора на дома. В първото медицинско свидетелство е посочено, че детето няма психически заболявания или отклонения, и в графа „Заключение за физическото и психическо развитие, поведение и умения на детето“ е отбелязано: „Детето е с неустойчиво внимание, има добро взаимодействие с възрастни и връстници“. Във второто медицинско свидетелство също е посочено, че детето няма психически заболявания или отклонения, и в графа „Заключение за физическото и психическо развитие, поведение и умения на детето“ е отбелязано: „нормално психическо развитие, съответстващо на възрастта“.

На 16.03.2010г. от Дирекция "Международна правна закрила на детето и международни осиновявания" към МП е изготвен доклад за детето В. Ж. във връзка с чл.16 от Конвенцията за защита и сътрудничество в областта на международното осиновяване от 1993г. С този доклад е направена следната констатация:"Касае се за клинично здраво дете, което е с неустойчиво внимание. Има добро взаимодействие с възрастни и връстници. Проявява интерес към учебната дейност. Без логопедични проблеми. При детето не са установени психически заболявания и отклонения."

На 13.07.2010г. с решение № 3682, постановено по гр. д. № 7808/2010г. по описа на Софийски градски съд /СГС/, влязло в законна сила на 28.07.2010г. е допуснато пълно осиновяване на В. Р. Ж. от съпрузите Л. и Е. Л., германски граждани - ищци по настоящото дело. Към този момент В. е била отглеждана в Дом за деца, лишени от родителски грижи /ДДЛРГ/ „Н.“ [населено място].

Видно от мотивите на постановеното решение по гр.д. №7808/2010г. по описа на СГС съдът след анализ на представени писмени доказателства е стигнал до следния извод:"В специализирана институция се отглежда от 26.01.2004г.Липсват данни за фамилна обремененост, като не са установени до сега и алергии към храни и медикаменти. По време на престоя си в дома, то не е хоспитализирано.Преболедувало е варицела.За корекция на анормалния визус на двете очи детето носи очила.На малолетната са направени необходимите ваксинации според имунизационния календар на Република България.Малолетната е клинично здраво дете, с неустойчиво внимание.Има добро взаимодействие с деца и възрастни.Проявява интерес към учебната дейност, няма логопедични проблеми, въпреки, че говора ѝ е неправилен.Не са установени психически заболявания и отклонения. Малолетната е определена като добродушна и контактна, с уравновесено емоционално поведение. Обичливо и

дружелюбно с партньора си в групата, не проявява агресия. С желание се включвало в индивидуални и групови форми на педагогическо въздействие, с удоволствие изпълнявало поръчки, обичало да помага на другите. Старателно подрежда личното си пространство. С изградени здравно-хигиенни навици. Обича да изглежда добре и изпитва радост от това, изпитва задоволство от свършената работа." Във връзка с осиновителите в решението си СГС е посочил следното: "В представените по делото нотариално заверени декларации от молителите, същите заявяват, че са осъществили личен контакт с осиновяваното дете, и че им е известно здравословното състояние на детето...".

След осиновяването ищците предявили иск пред германски съд за отмяна на осиновяването, който бил отхвърлен от Върховния областен съд Щ. /л. 45- л. 96, д. № 10034/2015г./. След това ищците предявили иск за прекратяване на осиновяването и пред български съд, като с влязло в сила определение от 03.10.2016г., постановено по гр.д. № 13165/2015г. по описа на СГС производството е прекратено като недопустимо, поради наличие на влязло в сила съдебно решение на чуждестранния съд /л. 286-294 д. № 10034/2015г./.

В доказателствения материал с изричното съгласие на страните са приобщени първоначална /л.418 и сл., д. № 10034/2015г./ и допълнителна /л.468 и сл., д. № 10034/2015г./ съдебно-психиатрична експертиза, изпълнени от вещото лице д-р Е. И.. В първоначалното заключение е посочено следното: В медицинските свидетелства, издадени от домовете, не са описани състояния на детето, налагащи психиатрични прегледи. Към момента на осиновяване на детето няма консултация с детски психиатър, която да диагностицира наличието на разстройство при В.. Съгласно допълнителната експертиза В. страда от психично разстройство „Лека умствена изостаналост“ (F70 по М. – 10). Диагнозата е поставена след екипна оценка, включваща и лекар-психиатър и е отразена в документите от Регионалния инспекторат по образованието [населено място] /Протокол от 10.09.2009г. на л.450 и сл./. Според съдебния експерт, наличието на лека умствена изостаналост изисква оказване на подкрепа от страна на значимите възрастни, оглеждане в относително стабилна среда с ясни граници, развитието на умения за справяне с различни дейности от ежедневието, подпомагане в обучителния процес и други.

К. М. Ш. - син на осиновителката Л., свидетелства, че детето не било концентрирано, губело внимание и било изключително агресивно към околните, като ситуацията се влошавала с всеки изминат ден. Тези впечатления са от 5-7 непосредствени контакти с детето в рамките на престоя на В. при семейство Л.. Твърди, че осиновителите тежко преживели невъзможността да се справят с осиновеното дете. Счита, че детето било медикаментозно успокоено преди осиновяването, като ефектът на успокоителното преминал с течение на времето и детето показало действителното си психическо състояние. Свидетелят е категоричен, че осиновителите не са водили детето на преглед при лекар психиатър.

Свидетелят К. разказва за периода на опознаване на детето от осиновителите преди осиновяването. За този период свидетелства и С..

ПРАВНА СТРАНА

Исковете са допустими. Твърди се, че в резултат на незаконосъобразни бездействия на длъжностни лица на МП и на [община] ищците са претърпели

неимуществени и имуществени вреди. Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението /чл.204, ал.4 от АПК/, така както е сторено в настоящия случай. Ищите са адресати на законосъобразните бездействия, от които твърдят, че са претърпели неимуществени и имуществени вреди, предмет на исковата молба.

Отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица е уредена в разпоредбата на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съгласно посочената разпоредба държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от законосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, а съгласно, ал.2 исковите по ал.1 се разглеждат по установения в Административно процесуалния кодекс ред. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, ищецът следва да установи наличието на следните предпоставки: 1.Наличие на законосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност, като в случаите на отговорност от административен акт, същият съгласно разпоредбата на чл.204, ал.3 от АПК, следва да е отменен по съответния ред; 2. Наличие на реална вреда /имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца; 3. Наличие на причинно-следствена връзка между постановения законосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Доказването на наличието на посочените предпоставки е в тежест на ищите, за което са уведомени по надлежен ред. При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде ангажирана отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Предвид разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице, поради което имуществената отговорност по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

Съгласно чл.205 от АПК исковите се предявяват срещу юридическото лице, от чийто законосъобразни действия/бездействия са причинени вредите. В случая искът е предявен срещу МП и [община] - юридическите лица, в структурата на които са органите, от чиито законосъобразни бездействия/действия се твърди, че са причинени вредите. С разпоредбата на § 8 от ПРЗ на ЗИДЗНП /ДВ, бр.105 от 2006г./, считано от 1 януари 2007г. държавните и общинските обслужващи звена

със социално предназначение - домове за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа, се преобразуват от обслужващи звена в системата на народната просвета в специализирани институции за предоставяне на социални услуги - домове за деца, финансирани като делегирана от държавата дейност на общината, на чиято територия се намират. Домовете преминават в управление на кмета на съответната община, който е и работодател на персонала в тях. Посоченото определя [община] като надлежен ответник по делото.

С разпоредбата на чл.16 от Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване /Конвенцията/, в сила за Република България от 01.09.2002г. е предвидено когато централният орган на държавата по произход прецени, че детето може да бъде осиновено, той: а) подготви доклад, съдържащ информация относно неговата самоличност, годността му да бъде осиновено, неговата социална среда, личностно и семейно развитие, история на заболяванията на детето, както и на неговото семейство, а също така и относно всякакви специални нужди на детето; б) взема надлежно предвид условията, в които е било възпитавано детето, както и неговия етнически, религиозен и културен произход; с) уверява се, че съгласията са били дадени в съответствие с чл. 4; д) решава главно въз основа на докладите относно детето и бъдещите осиновители дали предвижданото настаняване отговаря в най-голяма степен на интересите на детето.

Към момента на осиновяването на В. посоченият в Конвенцията доклад е следвало да бъде изготвен от Дирекция "Международна правна закрила на детето и международни осиновявания" към МП. В конкретния случай докладът от 16.03.2010г. по чл.16 от Конвенцията е изготвен от посочената дирекция.

Съгласно чл.26, ал.1 от Наредба №13/30.09.2009г./отм./ при настъпване на условията по чл.113, ал.2 от СК Съветът по осиновяване към регионалната дирекция за социално подпомагане предоставя в Министерството на правосъдието оригиналните документи от досието на детето, което съгласно ал.2, на същата норма съдържа: 1.заверен препис от акта за раждане; 2.удостоверение за раждане; 3.декларации за съгласие за пълно осиновяване от родителите (по образец) и/или заверен препис от решение на съда за вписване в регистъра или заповед за вписване в регионалния регистър на директора на съответната регионална дирекция за социално подпомагане; 4.заверен препис от решение/решения на съда за налагане на мярка за закрила по реда на [Закона за закрила на детето](#) и/или заповедите на директора на Дирекция "Социално подпомагане" за временно настаняване извън семейството; 5.доклад за социалния статус

на детето във форма по образец към наредбата по [чл.83, ал.3](#) във връзка с [чл.86, ал.6 СК](#); 6.удостоверение от съответния орган по настояничеството и по попечителството в предвидените от закона случаи; 7.документи, удостоверяващи настъпилите обстоятелства по [чл.113, ал.2 от СК](#); 8. медицинско свидетелство за здравословното състояние на детето, съдържащо резултати от проведените му изследвания, в т.ч. и за СПИН и сифилис, във форма по образец съгласно [чл.83, ал.3](#) във връзка с [чл.86, ал.6 от СК](#); 9.психо-педагогическа характеристика на детето; 10.четири удостоверения със залепена снимка на детето в цял ръст, съдържащи имена и единен граждански номер (ЕГН) на детето, които удостоверяват идентичността между детето на снимката и това, на което принадлежат имената и ЕГН; 11.доклад относно правния статус; 12.удостоверение за родствени връзки на детето; 13. доклад за оценка на потребностите на детето.

Когато се установят недостатъци или липса на документи по чл.26, ал.2, т.1 - 11, Министерството на правосъдието уведомява съответните Съвет по осиновяване и регионална дирекция за социално подпомагане за това и дава указания за отстраняването им в 30-дневен срок от получаване на уведомлението /чл.26, ал.3 от Наредба №13/30.09.2009г./отм./, а в случай че недостатъците по ал.3 не бъдат отстранени в срок, подадените документи не се разглеждат и се връщат на подателя им, като номерът, под който е било регистрирано досието на детето в Министерството на правосъдието, се закрива.

Видно от събраните по делото доказателства досието на В. е пълно, документи от посочените в чл.26, ал.2, т.1 - 11 и относими за конкретното дете не липсват. И така както е предвидено в чл.16 от Конвенцията централният орган е изготвил доклада въз основа на докладите относно детето и бъдещите осиновители. Предвид съдържанието на документите в досието на В. не е имало причина служителите на МП да приемат, че представените документи по ал.2, т.1 – 11 на чл.26 от Наредба №13/30.09.2009г./отм./ са непълни, имат недостатъци или някои от тях липсват, поради което съдът намира, че не е налице твърдяното бездействие, изразяващо се в неизпълнение на задълженията им по чл.26, ал.3 от Наредба №13/30.09.2009г./отм/. Неоснователно е твърдението, че предвид разпоредбата на чл.26, ал.3 от №13/30.09.2009г./отм./ служителите в МП е следвало да поискат от институцията, в която е било отглеждано детето информация за неговото състояние, включително да бъде назначен екип от специалисти, които да установят здравословния статус на детето и състоянието на психичното му здраве. Както е посочено в заключението на първоначалната съдебно психиатрична

експертиза в медицинските свидетелства, издадени от домовете, не са описани състояния на детето, налагащи психиатрични прегледи. Такива не са поискани и от осиновителите в периода на опознаване на детето. Същевременно документите по ал.2, т.1-11 се преценяват от формална гледна точка и това е така защото служителите на МП нямат специалния знания. От друга страна двете медицински свидетелства са официални свидетелстващи документи /чл.179 от ГПК/ и доказателствената им сила обвързва административните органи и съдилищата, докато не бъде опровергано съдържанието им по съответния ред.

Действително в допълнителното заключение вещото лице сочи, че В. страда от психично разстройство „Лека умствена изостаналост“ (F70 по М. – 10), но уточнява, че не може да посочи от кога датира това разстройство. Заключение е изготвено въз основа на документ - протокол от екипа за комплексно педагогическо оценяване към Р. С. З. и се обосновава само с констатацията в този протокол. Протоколът не е част от досието на В. и МП не е разполагало с него. Този протокол е изготвен във връзка с предстоящо започване на обучение и на основание чл.6а, ал.4, т.6 от ППЗНП, с цел да се извърши оценка на образователните потребности на децата и учениците със специални образователни потребности в задължителна училищна възраст и да препоръчва интегрирано обучение и възпитание или обучение в специални училища. Предназначенията на двете изследвания – общомедицинските и тези по ППЗНП /отм./ са различни, поради което и методите на изследване са различни. Заключение за „лека умствена изостаналост“ вещото лице обяснява със средата, в която се е отглеждало детето, и стимулите, които е получавало.

За пълнота следва да се посочи, че не само Дирекция "Международна правна закрила на детето и международни осиновявания" при МП, но и централният орган на приемащата държава - Германия не е констатирал нередности в документацията. Видно от представените по делото следосиновителни доклади твърдяното психично разстройство не е констатирано и от осиновителите, които според показанията на посочен от тях свидетел дори не са потърсили психиатрична помощ за времето, през което В. е живяла с тях.

Предвид изложеното съдът счита, че не са налице незаконосъобразни фактически бездействия от страна на служители на Дирекция "Международна правна закрила на детето и международни осиновявания" при МП или други служители при ответника, в резултат на които докладът, с който се поставя началото на административната процедура по международното осиновяване да не е изготвен прецизно и

задълбочено, отразените в него данни за здравословното състояние на В. да са непълни, на места липсващи и от тях не може да се направи извод за това какво е било действителното психично състояние на детето, с което да е допуснато нарушаване на разпоредбата на чл.26, ал.3 от Наредба №13 от 30.09.2009г. за определяне на условията и реда за даване на съгласие за международно осиновяване и за воденето на регистрите на международните осиновявания, издадена от МП / Наредба №13/30.09.2009г., отг./ Респ. предявеният от ищците Л. Л. и Е. Г. Л., граждани на Федерална Република Германия иск срещу министерство на правосъдието за сумата 25000,00 лв./общо/ или по 12500,00лв. за всеки един от тях, представляващи неимуществени вреди /болки и страдания/, свързани с процедурата по осиновяването на детето В. Л. и причинени в резултат на фактически бездействия от страна на длъжностни лица при МП, претърпени в периода от 14.10.2010г. до 16.10.2015г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата е неоснователен.

Вторият иск, предявен от ищците Л. Л. и Е. Г. Л. срещу [община] за сумата 25000,00 лв./общо/ или по 12500,00лв. за всеки един от тях, представляващи неимуществени вреди /болки и страдания/, причинени от длъжностни лица в ДДЛРГ "Н." в резултат на фактически бездействия на длъжностни лица, свързани с непълно отразяване на здравословното състояние на детето В. Л. в досието на същото, претърпени в периода от 14.10.2010г. - 16.10.2015г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата също е неоснователен.

Съгласно чл.30б от Наредбата за критериите и стандартите за социални услуги за деца /отг./ доставчикът трябва да поддържа подробна и актуална документация за предоставяните услуги, персонала, настанените деца, децата, чието настаняване е прекратено, и основанията за прекратяването, като гарантира, че всяка дейност по предоставянето на услугите е документирана и наблюдавана. В случая не се установи бездействие от длъжностни лица в ДДЛРГ "Н." във връзка с предприемане на необходими действия за подробно изследване на здравословното, в това число психическото състояние на детето по време на престоя му в социалното заведение. За времето през което В. е била в дома не е установена симптоматика, поради което не е установено наличие на психично заболяване. По тази причина, а не поради бездействие на длъжностните лица в дома, в МП не е постъпила информация за психично заболяване на детето. Предвид изложеното не може да се кредитира твърдението на ищците, че в резултат на

бездействието на служителите в дома след това в МП чрез медицинско свидетелство № 039/12.03.2010г. и медицинско свидетелство № 238/20.11.2009г., издадени от ДДЛРГ "Н." е постъпила неточна, непълна и невярна информация за здравословния статус на детето. Неоснователно и недоказано е и твърдението, че на длъжностните лица в дома е била известна, информация за диагноза на детето: "лека умствена изостаналост", съдържащата се в документи, находящи се в Регионалния инспекторат по образованието, но в резултат на бездействието длъжностните лица не е отразено действителното здравословно състояние. Както съдът вече посочи протоколът е изготвен от екип за комплексно педагогическо оценяване към Р. С. З.. Видно от съдържанието на протокола в екипа не е участвало длъжностно лице от ДДЛРГ. Доказателства, че след съставянето му, протоколът е връчен по надлежен ред на директора на ДДЛРГ и по тази причина е бил известен на длъжностните лица, които са се подписали на медицинско свидетелство № 039/12.03.2010г. и медицинско свидетелство № 238/20.11.2009г. не са представени. Предположението за знание на информацията в протокола не е доказателство и не може да бъде взето предвид в настоящото производство. От друга страна се установи, че в периода, в който детето е отглеждано в ДДЛРГ не са констатирани заболявания, налагащи лечение или консултация със съответния лекар. При липса на индиция за психично заболяване не е съществувало задължение да се поддържа подробна и актуална документация за здравния статус на детето в тази насока. В. е с установено заболяване на очите и за тази диагноза са предприети действия.

По възражението за изтекла погасителна давност.

В ЗОДОВ не е предвиден срок за предявяване на исковете по чл.1 от същия закон, а съгласно § 1 от ДР на ЗОДОВ за неуредените в този закон въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони. Приложение намира уредбата за погасителна давност по чл. 110 от ЗЗД, като с изтичането на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Давността започва да тече от момента, в който вземането е станало изискуемо, в случая на непозволено увреждане, от прекратяване на увреждащите действия или от момента на прекратяване/преустановяване на фактическото състояние, когато увреждането е вследствие от бездействие. В случая най-късния момент до който за длъжностните лица от МП е съществувало задължение да констатират евентуални пропуски и липса на документи по чл.26, ал.2 от Наредба № 13 /отм./ и да дадат съответните указания по реда на ал.3 и за длъжностните лица от [община] е съществувало задължението на

доставчика на социални услуги ДДЛРГ „Н.“ да изпълнява задълженията си по чл. 30б от Наредба за критериите и стандартите за социални услуги за деца, е датата на влизане в сила на решението на СГС, с което е допуснато пълно осиновяване - 28.07.2010г. Исковата молба е подадена на 16.10.2015г., а давностният срок е изтекъл на 28.07.2015г. Изтеклата погасителна давност за предявяване на първите две искиви претенции е самостоятелно основание за отхвърлянето им като неоснователни.

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав води до невъзможност да се реализира отговорността на държавата и общината по предвидения от закона ред. По тази причина липсата на незаконосъобразни бездействия на длъжностни лица от МП и от [община] обуславя липсата на вреди от тези бездействия и липса на причинна връзка между твърдяните незаконосъобразни бездействия и настъпила вреда. Неоснователни са и акцесорните претенции за присъждане на лихви върху главницата на първите два иска с оглед отхвърлянето на главния иск.

За третия и четвъртия иск се твърди, че ишците са претърпели вреди, в резултат на това, че са осиновили дете с психично заболяване, за което изрично са заявили несъгласие. Сочат, че ако длъжностните лица в МП и в [община] бяха отразили вярно и коректно данните за здравословното състояние на детето или са изискали такива данни при констатирана липса, то нямаше да се стигне до определянето им като подходящи осиновители на В.. Предвид установената липса на незаконосъобразно бездействие от страна на длъжностните лица в МП и в [община] следва, че и третия и четвъртия иск са неоснователни. Недоказана е и пряка причинно-следствена връзка от действия/бездействия на длъжностни лица в МП и в [община] и твърдяното наличие на психично заболяване на детето след осиновяването на В. и отвеждането ѝ в Германия, поради което се е наложило настаняването ѝ в социален дом, за което ишците заплатили претендираните суми, които определят като имуществени вреди.

Предвид изложеното, поради липсата на първата предпоставка за реализиране отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност предявените искиве са неоснователни. Неоснователността на главния иск води до неоснователност и на акцесорните претенции за присъждане на лихви върху главницата.

При този изход на спора основателни са претенциите на ответниците са присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер

на по 100,00 лв.

Така мотивиран, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Л. Л. и Е. Г. Л., граждани на Федерална Република Германия срещу Министерство на правосъдието за сумата 25000,00 лв./общо/ или по 12500,00лв. за всеки един от тях, представляващи неимуществени вреди /болки и страдания/, свързани с процедурата по осиновяването на детето В. Л. и причинени в резултат на фактически бездействия от страна на длъжностни лица при МП, претърпени в периода от 14.10.2010г. до 16.10.2015г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Л. Л. и Е. Г. Л. срещу [община] за сумата 25000,00 лв./общо/ или по 12500,00лв. за всеки един от тях, представляващи неимуществени вреди /болки и страдания/, причинени от длъжностни лица в ДДЛРГ "Н." в резултат на фактически бездействия на длъжностни лица, свързани с непълно отразяване на здравословното състояние на детето В. Л. в досието на същото, претърпени в периода от 14.10.2010г. - 16.10.2015г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Л. Л. и Е. Г. Л. срещу Министерство на правосъдието за сумата 9450,00 евро /общо/ или по 4725,00 евро за всеки един от тях, представляващи имуществени вреди - заплатени от тях суми за периода от 01.11.2012г. до 01.10.2015г. за предоставена от социалния дом в М.-Б., Германия помощ на детето В. Л., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Л. Л. и Е. Г. Л. срещу [община] за сумата 9450,00 евро /общо/ или по 4725,00 евро за всеки един от тях, представляващи имуществени вреди - заплатени от тях суми за периода от 01.11.2012г. до 01.10.2015г. за предоставена от социалния дом в М.-Б., Германия помощ на детето В. Л., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 16.10.2015г. до пълното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОСЪЖДА Л. Л. и Е. Г. Л., граждани на Федерална Република Германия, с адрес: 788437, [населено място], [улица] да заплатят на министерство на правосъдието сумата 100,00 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА Л. Л. и Е. Г. Л., граждани на Федерална Република Германия, с адрес: 788437, [населено място], [улица] да заплатят на [община] сумата 100,00 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: